

[Henry Christensen.]

er det at iagttage tendenser til at tale sig væk fra hinanden i debatterne om landets udenrigspolitik. Vel skal vi ikke forsøge at skjule hverken nuancer eller uenighed om enkeltstående spørgsmål vedrørende vort lands udenrigspolitik, men jeg finder alligevel, der er anledning til at advare mod at forstørre disse mindre afvigende synspunkter op, så man somme tider får fornemmelsen af fundamental uenighed om vort lands udenrigspolitik. Sådan er det heldigvis ikke, men jeg føler mig overbevist om, at skal vi udnytte vort lands begrænsede indflydelsesmuligheder og sikre vort lands interesser bedst muligt, er ikke splittelse eller fornemmelse af splittelse, men vilje til loyalt og åbent samarbejde om vort lands udenrigspolitik af største vigtighed.

Vi kan måske hurtigt komme til at stå over for problemer i den markedspolitiske udvikling; jeg deler den opfattelse, foregående ordførere har givet udtryk for: at den europæiske markedssituation nu måske ikke er låst fast så længe, som vi frygtede tidligere. Vi deler i venstre stærkt dette håb, og det må være den danske regerings opgave at følge den udvikling, vi nu kan håbe på, med den allerstørste opmærksomhed. Vi ønsker, at Danmark aktivt skal styrke enhver realistisk mulighed for et større og samlet Europa, og vi finder intet i udviklingen, der ændrer vort grundlæggende synspunkt om, at dette må ske gennem en udvidelse af det bestående fællesmarked. Danmarks ansøgning og markedspolitiske målsætning om at opnå medlemskab senest samtidig med England står fortsat ved magt.

Vi opfordrer derfor også regeringen til med al energi at søge denne målsætning realiseret, når muligheder igen måtte vise sig. De forlydender, som lejlighedsvis fremkommer om, at kræfter i Europa foreløbig skulle stille mod en udvidelse alene med England af EEC, ville, hvis der er realiteter i dem, være yderst foruroligende. Men det er også af største vigtighed, at Danmarks forhandlinger med EEC føres så vidt muligt

sammen med de øvrige ansøgerlande eller i hvert fald parallelt dermed.

Vi ved, at de nordiske forhandlinger er godt i gang. Vi ønsker klart disse fremmet, selv om de er blevet sat i gang, fordi og da man frygtede den europæiske markedssituation låst fast for en lang årrække. Men det må være lige så klart, at de nordiske forhandlinger for Danmarks vedkommende må føres med fuld respekt af vor ansøgning i EEC, og at beslutninger, der i denne henseende begrænsede vor handlefrihed, må være uacceptable. Dette er ikke nyt, det har hele tiden været den klare forudsætning for forhandlingerne om øget nordisk samarbejde, men det har måske øget aktualitet.

Selv om folketingetsårets arbejde har været stort, vil andre betydelige problemer presse sig på i det kommende folketingår. Jeg skal, ud over hvad jeg allerede har nævnt, pege på en moderne socialreform, som venstre har været med til så stærkt at lægge grunden til, en valglovsreform, problemet omkring tvangskontingenter til politiske foreninger, udbygning af funktionærloven. Vi lægger vægt på, at der som resultat af det udvalg, landbrugsministeren har nedsat, bliver mulighed for nye overvejelser og beslutninger omkring landbrugspolitikken.

Overvejelserne må for det første dreje sig om, hvilket omfang af landbrugsproduktion vi skal stille imod. Heri må indgå dels forsyningen af hjemmemarkedet, dels den eksport, det af hensyn til den hårdt tiltrængte valuta-indtjening er hensigtsmæssigt at stille imod. For det andet må overvejelserne dreje sig om at søge tilstræbt sådanne vilkår for de titusinder, der skal tilvejebringe denne produktion, at de får om ikke sikkerhed, så dog indtjeningsmæssige muligheder på lige fod med andre store befolkningsgrupper.

Jeg vil nævne behovet for en rammelov for vore universiteter og muligvis andre højere læreanstalter, der sikrer moderne undervisningsformer, øget effektivitet i uddannelsen og de studerendes medindflydelse. Jeg vil nævne forurenings- og støjplagens